

מסכת מנהות

פרק ז'

א. הפעם היתה באה חמש סאיון ירושלמיות, שענו שיש מזכירות,
שתי איפות, האיפה שלוש סאיון, עשרים עשרון, עשרה לחםץ
ועשרה למאח. עשרה לחםץ, עשרון לחלה. ועשרה למאח, ובמאח
שלשה מינין, חלות ורקייקים ורבוכה. נמצאו שלשה עשרוניות
ושלייש לכל מין, שלש חלות לעשרון. במדה ירושלמית היה
שלשים קב, חמישה עשר לחםץ, וחמישה עשר למאח. חמישה עשר
לחםץ, קב וחצי לחלה. וחמישה עשר למאח, והמאח שלשה מינין,
חלות ורקייקים ורבוכה, נמצאו חמישת קבים לכל מין, שתי חלות
ולקב:

ב. המליאים היה באים כמזה שבטודה, חלות ורקייקים ורבוכה.
הנזירות היתה באה שתי ידות במאח שבטודה, חלות ורקייקים,
ואין בה רבוכה, נמצאו עשרה קבים ירושלמיות, שענו ששה
עשרוניות ועדיין. ומכלון היה נוטל אחד מעשרה פרומה, שנאמר
(ויקרא ז), והקריב ממנה אחד מכל קרבן פרומה לה'. אחד, שלא

יטל פָרֹוס. מִכֶּל קְרֵבָנו, שַׁיְהוּ כָל הַקְרֵבָנוֹת שְׂוִין, וּשְׁלָא יַטֵּל מַקְרֵבָנו לְחֶבְרוֹן. לְפָנָיו הַזָּרָק אֶת דָם הַשְּׁלָמִים לוֹ יְהִיה, וַהֲשָׁאָר נְאָכֵל לְבָעָלִים:

ג. הַשׁוֹחֵט אֶת הַתּוֹדָה בַּפְנִים, וְלֹחֶם חוֹזֶץ לְחוֹמָה, לֹא קָדֵש הַלְּחֵם. שְׁחָטָה עַד שְׁלָא קְרֵמוֹ בַּפְנִור, וְאַפְלוֹ קְרֵמוֹ כֵּלָן חוֹזֶץ מַאֲחֵד מַהֲנוֹ, לֹא קָדֵש הַלְּחֵם. שְׁחָטָה חוֹזֶץ לְזַמְּנָה וְחוֹזֶץ לְמַקוּמָה, קָדֵש הַלְּחֵם. שְׁחָטָה וְגַמְצָאת טִירָפָה, לֹא קָדֵש הַלְּחֵם. שְׁחָטָה וְגַמְצָאת בְּעֵלָת מִום, רַבִּי אַלְיָזָר אָמֵר, קָדֵש, וְחַכְמִים אָזְמָרִים, לֹא קָדֵש. שְׁחָטָה שְׁלָא לְשָׁמָה, וְכוֹן אִיל הַמְלֻוָאים וְכוֹן שְׁנִי כְּבָשִׂי עֲצָרָת שְׁשָׁחָטָן שְׁלָא לְשָׁמָנוֹ, לֹא קָדֵש הַלְּחֵם:

ד. גַּסְכֵּין שְׁקָדְשָׁו בְּכָלִי וְגַמְצָא הַזְּבָחָ פְּסָוֵל, אִם יָשׁ שָׁם זְבָח אַחֲרֵי יְקָרְבוּ עָמוֹ. וְאִם לֹא, יַפְסִלוּ בְּלִינָה. וְלֹד תּוֹדָה וְתִמְוּרָתָה, וְהַמְפְרִישׁ תּוֹדָתוֹ וְאַבְדָה וְהַפְרִישׁ אַחֲרַת תִּחְמִיתָה, אִין טֻעוֹנִים לְחֵם, שְׁנָאָמֵר (וַיָּקָרָא ז), וַהֲקָרִיב עַל זְבָח הַתּוֹדָה, הַתּוֹדָה טֻעוֹנָה לְחֵם, וְלֹא וְלֹדָה וְלֹא חַלִּיפָתָה וְלֹא תִמְוּרָתָה טֻעוֹנִין לְחֵם:

ה. הַאָמֵר הָרִי עַלְיִ תּוֹדָה, יִבְיא הִיא וְלֹחֶם מִן הַחֲלִין. תּוֹדָה מִן הַחֲלִין וְלֹחֶם מִן הַמְעָשֵׂר, יִבְיא הִיא וְלֹחֶם מִן הַחֲלִין. תּוֹדָה מִן הַמְעָשֵׂר וְלֹחֶם מִן הַחֲלִין, יִבְיא. הַתּוֹדָה הִיא וְלֹחֶם מִן הַמְעָשֵׂר, יִבְיא. וְלֹא יִבְיא מַחְטֵי מְעָשֵׂר שְׁנִי, אַלְאָ מִמְעוֹת מְעָשֵׂר שְׁנִי:

ו. מִבָּין לֹא אָמֵר בְּרִי עַלִּי תֹּדֶה, לֹא יִבְיאָ אֶלְאָ מִן הַחֲלִין, שֶׁגָּאָמֵר
(דברים טז), וְזִבְחַת פֶּסֶחׁ לְה' אֱלֹהֵיכֶם צָאן וּבָקָר, וְהַלֵּא אֵין פֶּסֶחׁ בָּא
אֶלְאָ מִן הַכְּבָשִׂים וּמִן הַעֲזִים. אִם כֵּן, לְמַה נִאָמֵר צָאן וּבָקָר. אֶלְאָ
לְהַקִּישׁ כָּל הַבָּא מִן הַבָּקָר וּמִן הַצָּאן לְפֶסֶחׁ, מִה הַפֶּסֶחׁ, שֶׁהִיא בָּא
בְּחֻבָּה, אִינּוּ בָּא אֶלְאָ מִן הַחֲלִין, אֲף כָּל דָּבָר שֶׁהוּא בָּא בְּחֻבָּה, לֹא
יִבְאָ אֶלְאָ מִן הַחֲלִין. לְפִיכָּה, הָאָמֵר בְּרִי עַלִּי תֹּדֶה, בְּרִי עַלִּי
שְׁלָמִים, הַוְּאֵיל וְהַם בְּאִים חֻבָּה, לֹא יִבְאָו אֶלְאָ מִן הַחֲלִין. וְהַגְּסִכִּים
בְּכָל מֶקְומָם לֹא יִבְאָו אֶלְאָ מִן הַחֲלִין: